

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

4. De irregularitatibus ex infamia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

eans fit irregularis; non fit irregularis, si actus iurisdictionis aut matrimonio assistat, sed non audet benedicere. 320.

Non fit irregularis licet canter Resp. modo non agat officiatorem, Dominus vobiscum cantando, non fit etiam Clericus irregularis, celebrando, &c. Si non sit ipsi prohibitum, secundum substantiam, sed solum secundum accidentalem modum. V. C. Episcopus in Pontificalibus si prohibetur, non fit irregularis, si celebret sine pontificalibus.

Quod Episcopus excommunicatus fit irregularis, si sinat coram se celebrari, non nititur scripto iure, 320.

Clericus suspensus à suo ordine non fit irregularis, si ad superiorem ordinem ascendat, quia iure non expressum. 321.

NB. Primum sacrificium seu sacerdotis primitias non aestimari actum illum concelebrationis, cum neque certum sit, vtrum re ipsa consecret, an solus Episcopus.

Deinde in materia odiosa pœnæ non sunt extendendæ, sed potius restringendæ.

Diaconus supremus si illi deferatur officium cantandi Euangelium, & non potest declinare aliquis infamiam, potest parcere. 321.

C A P. IV.

De Irregularitatibus ex Infamia.

Infamia est bonæ famæ priuatio. *Fama bona* autem est dignitatis illa status, legibus aut moribus comprobatus l. cognitionem. ff. de variis & extraordinariis cognitionibus. quare infamia nihil aliud est, quam diminutio talis status. 322.

O 5 Infamia

Infamia duplex; iuris & facti: iuris iterum duplex, Alia ex proprio delicto, cui ex iuris constitutione infamia annexa. 1. Crimen lenocinii ante Iudicis sententiam, si per consuetudinem, l. Athletas, §. prætor ait, ff. de his, qui norantur infamia. 2. Crimen spōfialiorum, vel matrimonii cum duabus. 3. Publici vsurarii. 4. Crimen læsæ Maiestatis, cui assimulatur persecutio hostilis. Ecclesiæ Cardinalium, vel præstitum auxilium. 5. Crimen periurii promissorii. 6. Ignominiosa exauctoratio militis, ob crimen commissum. 7. Qui operas suas vt cum bestis pugnaret, locauit. 8. Qui quæstus causa cum homine certat, exceptis pugilibus, qui pro præmio proposito certant inter se. 9. Crimen hæresis. 10. Sodomitæ per consuetudinem. 11. Raptores & in duellum descendentes. II. Alia Crimina, quæ per sententiam, vt homicidium, adulterium, proditio, crimen falsi, rapinæ furtum, dolus malus, iniuriæ. Et non solum qui de his condemnatus, sed etiam qui pactus, ne de tali crimine accusaretur; quoniam intelligitur confiteri crimen, qui paciscitur, l. seq. ff. eo. M. require Iudicis sententiam condemnantis de turpi pactione, accusator iniquus secuta sententia condemnatoria, & non appellatione tempestiue facta 323.

Tortura non reddit hominem infamem, sed confessio virgarum, etiam si sententia condemnatoria non præmittatur, modò reus crimen confessus sit, aut in eo deprehensus.

Altera iuris infamia non ex proprio delicto, sed vel ex delicto parentum, vt V. C. Crimen læsæ M. vel parentū, si persecutores Ecclesiæ, Cardinalium. Vel ex vili conditione, vt histriones obsceni, & qui cum

tali muliere histrionis matrimonium contraxit. Illegitimi etiam, non simpliciter, sed in ordine ad effectus iure expressos; cum interim, si iura non prohibeant ad actus legitimos & munera publica admitti debeant, V. C. ad manus tabellionis, ad ius hæreditatis ex testamento: si instituatur à carente ascendente, & descendente denique Carnifices & eorum filii. 323.

Hæ omnes etiam iure Canonico receptæ, iuxta 2
Hadrian Pap. causa 6. q. 1. *Omnes infames esse dicimus, quos leges seculi infames appellant.* Nisi speciatim abstulerint Canones infamiam, ut mulieris intra annum viduitatis ad nuptias transeuntis.

Infamiam Iuris authoritatiue tollere potest Princeps comparatione subditi: Si Pontifex ab Ecclesiasticis personis & laicis si Clerici velint fieri. 3

Infamia facti est publica notitia vel opinio Criminalis commissi, per quod fama & existimatio hominis; spectata personæ qualitate & statu, apud viros prudentes grauius læditur.

N. Licet aliquis de Crimine accusatus, tamen nõ 4
ideò infamis censeretur, nisi apud viros prudentes & honestos famam eius læsam esse sciatur. 324. & vanæ voces hominum non sunt audiendæ.

Clerico probabilibus coniecturis infamato de crimine, quod rã plene probari non potest, indicenda est canonica purgatio, ut iuret se delictum non commisisse; quod si crimen graue, interim suspendi debet, donec se purgarit.

Ad infamatum de crimine requiritur, ut viri graues ac prudentes talem de homine existimationem habeant, secus si leues. Nam vanæ voces hominum non sunt audiendæ. l. decurionum. C. de pœnis.

Crimen

Crimen infamiae tale debet esse, ut attento statu personae merito vilem illam faciat, sicut Molina: *Si homo secularis in simplices fornicationes incidat, vel immeritate curet, vel similia alia crimina habeat, non contrahit infamiam facti*; intellige civiliter, non quo ad ordines Ecclesiasticos.

Infamia facti incurritur spectato iure canonico, ob quoduis mortale notorie perseverans, hodie non tam strictè servatur. Civili autem iure infames, censentur filii, quos pater in testamento serio increpavit, si infamia iure non expressa stat penes Iudicis arbitrium & Iudicium.

5 Primus Effectus infamiae non ad dignitates admitti. l. vnica, C. de infamibus lib. 10. *Neg, famosis et notatis, et quos scelus et vita turpitudine inquinat, et qui infamia ab honestorum coetu segregat, dignitatis portabunt.*

Infamia iuris non tantum repellit à beneficiis, sed etiam priuat quæ sitis: Sicut enim miles priuatur per contractam infamiam iure militari, l. 2. §. miles. ff. de his, qui notantur infamia. ita miles Ecclesiasticus, requiritur tamen sententia Iudicis. 325.

At verò infamia facti repellit quidem à dignitatibus ipso iure acquirendis, sed non à quæ sitis, cum nullo iure expressum, quare priuatio dignitatis legitimo superiore inferenda est.

6 N. Electio vel collatio beneficii, ipso iure irrita facta, irrita est in foro externo, sed in foro conscientiae non tenetur resignare, si se ad beneficium libilem reddere velit.

7 Secundus Effectus infamiae repellit hominem à actibus publicis; ut, Iudicis, Assessoris, causarum peritroni, accusatoris, testis.

Effectus

Effectus infamiae iuris & facti inducit irregulari- 8
tatem, quia in sorte Domini vocati, debent etiam
immaculari.

Tertius inducit irregularitatem; excipe si crimen 9
occultum, quia infamia essentialiter consistit in di-
minutione famae, ergo ante publicationem non po-
test incurri.

NB. Ob occultum crimen infamia potest pœni-
tentiā deleri, sed si timeat crimen infame publi-
candum, debet abstinere à susceptione ordinum, quia
tum rescinderetur.

NB. Crimen publicum infamiae, non tollitur 10
per pœnitentiā, quia talis infamia habet rationem
pœnentialis, quæ à legitimo Magistratu in per-
petuum lata, ergo tolli non potest nisi ab eodem
Magistratu.

Hinc sequitur Magistratum Ecclesiasticum non
posse infamiam restituere in ordine ad Effectus ciui-
les, nec ciuilis Magistratus in ordine ad Effectus Ec-
clesiasticos; Intellige, si infamia ciuilis iure canoni-
co specialiter decreta non sit; sed indirectè, quatenus
omnes iure ciuili infames, etiam canonicè infames
censentur. 327.

Infamia facti tollitur per contrarium constantem
emendationem: non enim debet despici in eo, quod fuit
qui iam incipit esse, quod non fuit; S. Gregorius. Ratio,
quia cessante causa, cessat Effectus. c. cum cessante, de ap-
pellat.

Infamia facti non propriè causat irregularitatem.
Nam irregularitas perpetuum est impedimentum.
Infamia facti autem potest tolli per emendationem.

Hinc concubinarius notorius post emendationē
sine dispensatione potest celebrare.

Spectato

Spektato iure antiquo fidelibus prohibitum non
audire Missam concubinariii notorii, sed per Extra-
uagantem, prius denunciati esse debent.

- 12 Apostatae oculci possunt admitti ad sacram:
Ordinis, quia Apostata non irreg sed quatenus infamia
iuris annexam habent.

In Germania publici hæretici & filii eorum ad-
mitti possunt ad Ordines, quamuis alias secundum
communem sententiam, ex c. presbyteros d. 50. no-
toria hæresis impediatur à susceptione ordinum. 320.

CAP. V.

De Irregularitatibus ex natalium defectu.

- 1 Filii illegitimi irregulares in detestationem scele-
ris, & ob turpitudinis notam, & propter timo-
rem, ne imitentur parentes. 328.

Oculci illegitimi, scientes se esse illegitimos de-
bent abstinere ab Ordinibus, nisi grauis causa urge-
at. Matres scientes possunt suadere ordines illegiti-
nescientibus.

- 2 Episcopus non potest dispensare super irregulari-
tate, ex occulto natalium defectu ad sacros ordines,
nisi bona fide ordinatus fuit, nesciens defectum. 329.

- 3 Nati à parentibus coeuntibus post editum votum
castitatis, non fiunt irregulares, nisi certo cancel-
constet.

- 4 Expositi non solent promoueri ad sacros Ordi-
nes, quia semper suspicio, quod illegitimi, possunt esse.
Episcopi dispensare, quia licet iure ordinatio non
possint in irregularitate notoria, tamen possunt in
casu dubio.

Ordinatus expositus securè potest progredi: cum e-
nim ordinatus habeat ius quæsitum, melior in dubio
est conditio possidentis. 330.

CAP.